

LLIBRES

NOTES DE LECTURA

Pere Martí i Bertran

La relativitat de la petitesa

Pep Molist (Manlleu, 1965) és un bibliotecari i crític literari que s'ha fet un nom en la literatura infantil, tant en prosa com en poesia. L'any 2021 ens va sorprendre gratament amb un poemari, *Rastellera de colors*, il·lustrat amb molt d'encert per Alicia Varela (Gijón, 1974). La bona entesa i l'èxit del llibre els han portat a compartir una nova experiència, no pas fàcil, sobretot d'il·lustrar, per la temàtica: *Petiteses*. Es tracta d'un conjunt de 35 poemes (més un de presentació), agrupats en cinc grans blocs dedicats a les coses petites, que, com ens expliquen uns apunts finals que resumeixen la filosofia de l'autor i de la il·lustradora en la creació d'aquesta petita obra d'art (deixeu-m'ho dir així), ens mostren "la grandesa que a vegades adquireixen les coses petites".

Els poemes, doncs, ens parlen d'això, de coses petites, sobretot tangibles i reals (un clip, un bon-sai, una llavor, una puça, una formiga...), però també d'altres de més etèries i intangibles (una bufada, un sentiment, un bes, un segon...) i fins i tot algunes de fantàstiques, com un follet o un nan.

I Pep Molist ho fa jugant amb els mots i amb els sons i amb les tipografies i amb els recursos literaris..., per apropar els poemes als infants, per fer-los gaudir de la musicalitat i de la bellesa de les paraules; alhora, és clar, que transmet reflexions i missatges, més o menys amagats, que conviden el lector a l'optimisme, malgrat les dificul-

tats ("Gra de sorra" per exemple), a la constància ("Llavor", posem per cas), a relativitzar les coses, sobretot les negatives ("Cigró", entre altres), a la creació i l'escriptura ("Fil", sens dubte), etc.

I no puc acabar aquesta ressenya, és clar, sense parlar de les il·lustracions d'Alicia Varela, ja que converteixen el volum en una obra d'art, com he apuntat. Es tracta d'un conjunt d'il·lustracions, majoritàriament a doble pàgina, que complementen i amplien el significat dels poemes, que podem dir que en fan una lectura molt personal per part de la il·lustradora. N'hi ha molts exemples, però en destacaré un, "Bufada", que m'ha cridat especialment l'atenció per la dificultat de ser il·lustrat (com molts d'altres, ja ho he dit). Unes il·lustracions que són un esclat de color, d'alegria, de vida...

Afegiu-hi una edició magnífica, cuidada fins al darrer detall, i entendreu per què avui recomano *Petiteses*.

PETITESSES

Autor: Pep Molist

Il·lustradora: Alicia Varela

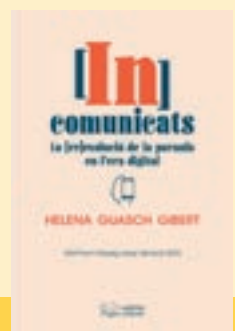
Editorial: Babulinka Books

Col·lecció: "Minimini"

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2023

Nombre de pàg.: 103 (sense numerar)

NOVETATS EDITORIALS

'Acte de fe'

Sergi Belbel
Ed. Proa

Després del debut en novel·la amb *Morir-ne disset* (Premi Sant Jordi 2022), Sergi Belbel torna amb aquesta novel·la ambientada quan la Inquisició persegueix falsos conversos, és a dir, jueus que només han fet veure que es convertien en cristians. Manuel Núñez, jove teòleg sevillà, s'hi implica, però anirà a Aragó i veurà que allà la Inquisició és vista com una imposició castellana.

'La puta i la santa'

Gemma Pascual
Comanegra

Un altre títol esperat de la *rentrée* literària és aquesta novel·la de Gemma Pascual, que ve de l'èxit de *Torturades*. Però ara és novel·la, un relat de ficció total que dibuixa un paral·lelisme entre dues dones, besàvia i besneta, d'una família obrera. Dues Maries. Una viurà els temps difícils de la lluita obrera i la guerra. L'altra s'enfronta a la violència a casa, la del seu home.

'M'hauria agradat coneixe't'

Fel Faixedas / Univers

A l'actor Fel Faixedas li hauria agradat de conèixer un dels seus avis, l'avi Pitu. I ho veu clar el dia que la seva àvia li demana "i avui, on vas a treballar?". Hi intueix un respecte per l'artista, quan a la resta de la família els hauria agradat més que seguís amb la peixateria. Perquè el seu home, l'avi Pitu, havia estat músic i havia anat d'aquí cap allà amb la gran Orquestra Maravella.

'Uralita'

Pau Vadell
LaBreu Ed.

Ja sabem que la uralita tapava, però era un sostre falsament protector: a sota tot hi bullia. La uralitat, com els somiers que fan de tanca en un hort, podria ser el símbol d'una societat en vies de desaparició, la que Pau Vadell –amb llarga i premiada trajectòria– vol reflectir als seus poemes. Què, si no, expressa el que porta per títol "El dia que destruïren el safareig de casa per fer-hi una rotonda?".

'[In] comunicats'

Helena Guasch
Pagès ed.

En essència, els humans som animals evolucionats. Som biologia. Des de fa milers d'anys som tecnològics. Però ara, a més, som digitals. I fins a quin punt això últim ho condiciona tot? Ens canvia l'estructura del pensament? Dominem menys paraules? Preguntes a les quals intenta donar resposta aquest assaig d'Helena Guasch, que va rebre l'any passat el Premi Josep Vallverdú.